

TRANSCRIPT VAN DE RAADSVERGADERING VAN DE GEMEENTE LAREN
d.d. 28 maart 2018

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter: Dames, heren. We willen deze sfeer vasthouden, maar ook beginnen met de vergadering. Er komt snel genoeg een schorsing waarin u weer de gesprekken voort kunt zetten onderling. Ik open de vergadering en we stellen de agenda vast. Ik denk dat die zo kan worden vastgesteld. Ik noem nu de vermindering van de heer Streefkerk. Dat doe ik omdat ook vandaag afscheid wordt genomen van commissieleden maar hij zal daar niet bij aanwezig zijn.

2. Mededelingen

De voorzitter: Ik heb de vraag of er mededelingen zijn. Geen mededelingen?

3. Vaststelling lijst ingekomen stukken

De voorzitter: Dan gaan wij over naar de vaststelling van de ingekomen stukken en u kent het principe. U stemt dus in met de indeling van deze ingekomen stukken? Als er iets anders is, dan heb ik het niet gezien.

4. Raadsvoorstellen

4.1 Oordeel rechtmatig verlopen gemeenteraadsverkiezingen 21 maart en toelating nieuw benoemde raadsleden

De voorzitter: En dan kunnen we overgaan naar het raadsvoorstel dat hier ligt en daarvoor is zo een schorsing nodig, maar het raadsvoorstel betreft: oordeel rechtmatig verlopen van de gemeenteraadsverkiezingen van 21 maart 2018 en toelating nieuw benoemde raadsleden. En ik wil met het oog hierop verzoeken de heer De Nie, Bijvoet en mevrouw Hentenaar de schorsing te gebruiken voor de geloofsbrieven. Er is voorbereiding op geweest, maar u kunt in mijn kamer terecht en het proces-verbaal van de verkiezingsuitslag te onderzoeken, ondersteund door de griffier. Ik schors hiermee even kort de vergadering. Kan iedereen weer babbelen.

Schorsing

De voorzitter: Dames, heren. We hervatten de vergadering. De schorsing is voorbij en ik begrijp dat mijn vrouw Hentenaar het woord voert namens de commissie die de geloofsbrief heeft beoordeeld en de gang van zaken tijdens de verkiezingen.

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Dat klopt. We kunnen constateren vanuit de commissie dat alles rechtmatig correct is gegaan en we kunnen ook zeggen dat de gekozen mensen morgen avond beëdigd kunnen worden. Daar is niets mis mee, we hebben alle geloofsbrieven onderzocht. Het ziet er allemaal prima uit.

De voorzitter: Echter, dat is pas zo als u dus aangeeft met het raadsvoorstel zoals dat bij u ligt, voor u ligt, instemmen en ik lees het voor omdat er livestream is en men dan ook kan horen waarover wij een besluit nemen. Het voorstel is: a. het oordeel uitspreken dat de gemeenteraadsverkiezingen gehouden op 21 maart 2018 rechtmatig zijn verlopen; b. De 15 nieuw benoemde raadsleden, zoals vermeld in het bijgevoegde concept raadsbesluit, te laten als lid van de gemeenteraad van Laren. U stemt daarmee in? U steekt uw hand allen op. Dan weten we het zeker. Dus unaniem is ingestemd met dit raadsbesluit.

5. Afscheid van de raad in oude samenstelling

De voorzitter: Gaan wij nu over naar het afscheid van de raad in deze samenstelling. Daar ga ik even voor staan. Ik wil, hoe kort ik hier ook zit, toch afscheid van nemen als ware het dat ik hier 15 jaar was. De toespraak is korter dan u misschien gewend bent van een burgemeester die ergens 15 jaar is, maar dat hoort hier bij mij. Raadsleden, toehoorders, je zou in Nederland denken dat in de mate dat meer taken en bevoegdheden naar de gemeentelijk niveau gaan de waardering in financieel opzicht van gemeenteraadsleden gelijke tred zou houden. De VNV lobby was krachtig om dicht bij de burger meer verantwoordelijkheden en taken te krijgen en is iets minder krachtig gebleken als het ging om de financiële honorering van raadsleden. Ik vind trouwens die decentralisatie van taken een hele goede ontwikkeling; zo dicht mogelijk bij de burger zoveel mogelijk besluiten nemen, maar ik vind ook dat hierdoor het werk van raadsleden met toenemende verantwoordelijkheden ondergewaardeerd wordt als de financiële compensatie achterblijft. En u doet het niet voor het geld, dat zult u keer op keer zeggen. Maar vooral bij kleine gemeenten, maar daar zullen wij niet over als Laren... Dat willen wij zelf en kleine fracties... De meesten van u... En vooral de kleine fracties is er een grote belasting. Heb je meer raadsleden, dan kun je de taken ook beter verdelen en ik zei al: ik deed het niet voor het geld, maar meer inkomen kan soms een aantal raadsleden helpen een aantal uren niet te werken en dat geld gebruiken om bijvoorbeeld het pensioengeld of wat dan ook... Compensatie nodig is... Te krijgen. Het zit er niet in, maar het blijft voor wat het waard is, dit onderwerp, op de politieke agenda staan en daarom is mijn waardering voor u des te groter. U heeft als raad u geweerd. Als raadsleden heeft u gestaan voor uw zaak. U hebt de degens gekruist, niet altijd de woorden gekruist maar het kwam uit uw hart omdat uw Laren en haar inwoners uw inspanning verdienen. Ik heb de opbouw van de spanning naar de verkiezingen toe gehoord en gezien en veel onderwerpen zullen ook in de komende tijd in uw raad en commissies worden besproken, bestreden en beslist. Dat laatste hoop je natuurlijk wel. Ik noem maar de ontwikkelingen in het centrum van Laren, de wateroverlast en niet in het laatst de gemeentelijke herindeling en vanavond nemen we formeel afscheid van de raad in deze samenstelling. Gisteren hebben we als raad goede sfeer met elkaar gegeten. De politieke stromingen en opvattingen heeft u op hoofdlijnen, bijna in de sfeer van het Lagerhuis, te '...' gebracht en als persoon, maar in de functie als voorzitter van uw raad, moet u al gemerkt hebben dat ik graag de hoofdlijnen hoor maar ik weet dat u soms in details treedt omdat u van Laren houdt. Het is hier mooi, schoon, groen, ondernemend en veilig en zo wilt u het houden en ik wil u danken voor al deze inzet in de afgelopen vier jaar. Nu wil ik nog even de vertrekkende raadsleden heel kort toespreken omdat kort, vanuit uw fractie vermoedelijk ook, wat toegesproken zal worden aan de vertrekkende raadsleden. En dan begin ik bij mevrouw Hentenaar, 2010, en ik weet niet of ik moet zeggen dat u het sociaal geweten bent, maar u bent in ieder geval degene die met gezag kan praten over de sociaal domein, zoals we dat zijn gaan noemen. Het is een abstractie, maar het gaat over mensen. Het kan over jongeren gaan, over ouderen. We hebben het gehad over de decentralisatie van de rijkstaken en daarbij hoorde ook bijvoorbeeld de jeugdzorg en de participatiewet en u heeft gezegd: ik wil iets terug doen voor de maatschappij. U heeft hart voor de sociaal-maatschappelijke ontwikkelingen die velerlei zijn geweest, zeker voor de gemeente, en u bent onmiskenbaar betrokken geweest op dit onderwerp. Beloningen komen later. Mijnheer De Nie, ik houd het nu even kort. Sinds 2002 en ik had gisteren even met u... 13 jaar, zei ik en toen zei u: 14 jaar... Dat u raadslid was. Klopt dat? Afgerond. Dan houd ik het bij 13 jaar. In ieder geval 13 jaar. En dat is natuurlijk buiten kijf dat u kennis van zaken heeft, onderkoelde commentaren kunt geven met analytische waarde. Ik zei: ik houd het kort. Tom Pouw, 2014. Toen het jongste raadslid dat onder andere rechten studeert. Is het studeerde of studeert? Oké. Het komt goed. Bleek ook mijns inziens in de bijdrage in de raad. Die waren er niet veel, maar in die je het woord voerde waren ze zeer to the point en was duidelijk wat je studieachtergrond is. Noud Bijvoet, 2014. Je houdt op. Geeft ook aan het licht teleurgesteld bent en dat licht is van mij en dat teleurgesteld is in ieder geval het woord dat je gebruikte. Ik gebruik nu ook af en toe voornamen, wat ik normaal in een vergadering niet doe. Je hebt, dat werd gisteren door je fractievoorzitter gezegd, van een ontzettend hardwerkend raadslid tomeloze energie. Het lukt je niet altijd iedereen mee te krijgen in je opvattingen en daar zit misschien ook de teleurstelling in, maar je hebt ons weten scherp te houden. De mensen van de raad, mij als voorzitter, ik hoop ook de wethouders. Je bent gisteren geprezen. Je stopt als raadslid. Ik denk niet dat je met denken stopt en ik weet niet of we nog wat

van je gaan horen, al of niet via je fractievoorzitter. Beloning komt straks. Anne Visser, 2014. Ik blijf het maar gewoon zeggen: ik houd van mannen die Anne heten en waarom komt dat? Mijn vader heette zo. Hij is lang overleden dus elke keer als ik die naam hoor heb ik een goede associatie en die heb ik ook gehouden. Maar zo in de korte tijd dat ik hier ben heb ik je reputatie begrepen. Kijk, het is zo: niet de hele raad heeft verstand van jaarrekeningen... En de jaarverslagen wil dan nog wel lukken. Is het tekst, dan wil het wel lukken. Zijn er heel veel cijfers, dan kan men verdwalen en men heeft altijd het oordeel van jou gewaardeerd en kon ook wat rustiger zitten omdat je oordeel er was. Dat komt door je beroepsachtergrond en je gaat nog meer doen om zeer to the point te zijn, zoals ik al tegen Tom zei van: je gaat rechten studeren, of je studeert al rechten, en hebt daar meer tijd voor nodig. Chris Bogaers, '...'. Het is spijtig, het is jammer, het is onverdiend, maar je vertrekt uit de raad en dat vinden wij allen jammer. Dat hebben wij ook gisteren al wel laten blijken en ook jij wordt straks nog wel toegesproken op een andere manier. En ik wil nu in eerste instantie de mensen die vertrekken laten blijken dat we ze waarderen en daarna komt de waardering voor u allen wel, maar ik wil ook hierna vragen dat degene die nog willen toespreken... De vertrekkende raadsleden willen toespreken, dat te doen. Dan ga ik eerst de vertrekkende raadsleden een cadeautje geven. Alle vertrekkende, bijna alle, hebben mij gezegd dat ze zelf ook iets willen zeggen, maar ik zou het in de volgende volgorde willen doen: ik zou, als ik u was, eerst toegesproken willen worden en daarna kunt u spreken. Dat is mijn voorstel en ik zie knikkend. Wie kan ik als eerst het woord geven? De heer Calis.

De heer Calis: Ja, ik zou graag het woord willen richten tot Ingrid Hentenaar. Waarde Ingrid, na acht jaar ga je dan de raad en de fractie van Larens Behoud verlaten en als eerste wil ik stilstaan bij je grote verdiensten in het sociale domein. Het werd al gememoreerd door de burgemeester, maar in de afgelopen jaren zijn vele taken op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, WMO, de jeugdzorg, de participatie werk en inkomen van het Rijk overgeheveld naar de gemeente en binnen Larens Behoud was jij onze steun en toeverlaat. Wij hadden veel bewondering en ontzag hoe jij al die vuistdikke rapporten en ellenlange verslagen wist door te worstelen en dan de fractie, maar vooral ook het college, en de verantwoordelijke wethouder van kundig en afgewogen advies te dienen waarbij je nooit vergat de ambtenaren een compliment te maken. Op de eerste plaats wil ik de ambtenaren een compliment maken voor dit dikke rapport. Uiteraard werd hierin gesteund door je brede ervaring als consulent een therapeutisch medewerker. Die ervaring voelden wij steeds in jouw adviezen en oordeel. Je bent echt een kind van het poldermodel, een groot aanhanger van harmonie. Je kritiek wisten altijd vriendelijk te verpakken en bij interne discussies binnen de fractie... Altijd natuurlijk heel vriendelijk... En de steunfractie, maar dan was jij altijd de eerste om de witte vlag omhoog te steken, de partijen te bedaren en weer tot elkaar te brengen. Nou, jongens, zo is het wel genoeg hè. In 2010, acht jaar geleden, heb je meegeschreven aan het verkiezingsprogramma van Larens Behoud en zo enorm geholpen om Larens Behoud als een verantwoordelijke bestuurderspartij op de kaart te zetten. Wat ik altijd zeer in jou heb gewaardeerd en wat ik uitermate belangrijk vindt voor een raadslid: je was er. Bij het politieke debat, op de verkiezingsmarkt, bij de informatieavonden, bij de regio, bij de sociale voorlichting, bij de casus besprekingen, bij de Sinterklaasoptocht, bij de dodenherdenking; je was erbij. Fantastisch. De laatste jaren was hij ook voorzitter van de werkgeverscommissie wij onze opgescheept met Corrie. Dat was wel weer een beetje minder maar vooruit. Vanuit het standpunt van de dikte van de genderkloof in het gemeentebestuur en nog bovendien de komst van een vrouwelijke burgemeester is dat alleen maar toe te juichen. Vanuit die overbrugging van die genderkloof zeg ik dus ook niet lieve Ingrid maar waarde Ingrid, waarmee ik nogmaals, zeker ook namens de fractie en ook namens Wim, met wie u zo fijn en intiem hebt samengewerkt, mijn waardering uitspreek voor al je bijdragen van de afgelopen acht jaren. Acht jaar met de niet aflatende steun van Hein en daarom biedt de fractie jullie graag een avondje aan in het Singer theater voor toneel of concert inclusief diner, waarvan we hopen dat jullie beiden er zeer van zullen genieten. Ingrid, het ga je goed en heel, heel veel dank.

De voorzitter: Nee, wat ik ga doen is iedereen zwaait zijn/haar raadslid uit en daarna laat ik alle vertrekkende raadsleden aan het woord. Mijnheer Wegter.

De heer Wegter: Dank u, voorzitter. Het is niet eenvoudig om de overtreffende trap die ik gisteren al gebruikt heb voor hem, Noud, nog eens even naar voren te halen om dat hier vanavond nog eens te overtreffen, maar omdat we in een iets ander gezelschap zitten dan gisteren heb ik er zeer veel behoefte aan om nog eens een keer te onderstrepen hoe groot verlies deze raad krijgt met het vertrek van deze man. Ik moet even in de historie duiken. Het was in 2010 dat we aan de verkiezingen deelnamen en we hadden net de kieslijst klaar, we moesten nog een website maken en zo en toen zei mijn buurman, dat was deze man: nou, ik kan je misschien wel helpen met die website. Ik zei: ben jij dan van D66? Ja, dat ben ik wel degelijk. Dat wist ik dus niet. Ik kan u zeggen: hij was dus te laat voor de kieslijst, maar heeft vanaf dat moment achter de schermen van voor zijn scherm ongelooflijk veel werk verzet. De website kwam op orde en hij was de man die vanaf de eerste dag alle sociale media beheerste, althans met betrekking tot zijn antwoorden. Dat gebeurde allemaal dus zonder dat iedereen dat allemaal wist en zijn werkkracht was dusdanig dat het vanzelfsprekend was dat bij de volgende verkiezingen we natuurlijk hem op de lijst hadden en wel op plaats twee. En het wonder gebeurde, jawel, Noud kwam ook in de raad. Vanaf dat moment hebt u hier in dit gezelschap ook met hem kunnen kennismaken en iedereen zal het er toch over eens zijn dat niet alleen tomeloze energie aan de orde was, zoals de voorzitter vanavond zegt, maar ook een ongekennde intellectuele prestatie om bijna alle dossiers te doorgronden en daar de essentie van weer te nemen en daar dan ook met kracht van argumenten mee om te gaan en wat ik nu met name van Noud zo kan waarderen is de volmaakte integriteit die hij dan aan de dag legt. Hij neemt een standpunt in, vraagt zich niet af of dat standpunt populair is, vraagt zich zelfs niet af of het politiek haalbaar is. Zijn standpunt is als zodanig wat hij vindt en daar staat hij voor. Ik geef toe: dat heeft ook intern weleens tot wat discussies geleid, maar dat hoort bij de politiek. Dat hoort bij de politiek. Maar ik heb eigenlijk geen onderwerp kunnen bedenken de afgelopen jaren waar ik moest vaststellen dat Noud met betrekking tot zijn oordeel er volledig naast zat. Dat heb ik niet kunnen ontdekken. We zijn nu zover dat we weer terug zijn bij af. Dat wil zeggen: we zijn weer terug bij 2010 en we zullen dus Noud niet meer terug zien, maar het feit dat wij hem niet meer terug zien heeft dus niks te maken met de uitslag van vorige week, maar alles te maken met zijn eigenstandig besluit om, na al die inspanningen, te zeggen: nu is het mooi geweest. Dus in die zin zult u van hem geen last meer hebben als ik het zo mag uitdrukken, maar ik verzeker u, en de voorzitter wees daar al een beetje op, achter de schermen zult u Noud nog vaak horen. Hij blijft een zeer actief lid van de steunfractie en ik verzeker u dat eerstvolgende kadernota de hele inbreng zal ongetwijfeld geschreven zijn... Althans, tenminste, sterk geïnspireerd door de heer Bijvoet. Dat gezegd zijnde, Noud, we gaan vanavond nog een andere gelegenheid vinden in het dorp om jou nog eens in de bloemetjes te zetten. We zullen daar ook alcohol bij laten vloeien. Dat doen we over het algemeen niet, zoals je weet. We hebben ook nog een aardig cadeau voor jou bedacht dus maak de borst maar nat. We zijn nog lang niet aan het einde van deze avond en ik kan u ook zeggen, om de feestvreugde compleet te maken, hebben ondertussen mijn vrouw en ik besloten om Noud en zijn vrouw, maar ook de rest van de steunfractie, uit te nodigen op ons huis in Frankrijk einde juni en dat zal dus betekenen, mevrouw de voorzitter, als u het toestaat dat niet alleen Noud Bijvoet bij de vergadering van 24 juni niet aanwezig zal zijn maar dat dan de hele fractie, inclusief de steunfractie dan een '...' zitting zal hebben in '...', een gehucht bij '...' bestaande uit vierhonderd inwoners, één burgemeester en één postkantoor en één restaurant. Daar zullen wij ons vinden op de 24e juni en ik hoop dat u mij dat toestaat dat wij die avond Noud daar in de bloemen zetten. Dank je wel, Noud. Fantastisch.

De voorzitter: Oké. De VVD spreekt elkaar toe. Straks, oké. Ja, dat gaan we zo doen. Ja.

Mevrouw Niekus: Dank u, voorzitter. Ja, ik ga twee familieleden missen. We hebben met Tom Pouw vier jaar opgetrokken en met mijn collega hiernaast veertien jaar. We gaan elkaar wel missen. Het is een hele periode geweest. Bart in 2002, ik ben in 2004 gestart en we zijn eigenlijk helemaal naar elkaar toe gegroeid. Ik heb heel veel grote waardering voor Bart gekregen afgelopen jaar. Hij kwam als jongeman en

ik als jonge vrouw in de raad. Het was allemaal heel spannend met Rob Heijmans, die hier achter zit, met Joop Sanders en Annemarie Kennis en Jacqueline Timmerman zat daar toen nog bij. We zaten met z'n allen beneden in de oude raadzaal. Ondertussen is daar niks meer van over. We zitten nu met z'n allen hier. Ik ga nog vier jaar door en ik ga dus eigenlijk helaas afscheid nemen van Bart. Ik krijg daar twee nieuwe familieleden bij morgen en ik wil zeggen: dank jullie wel en jullie voor jullie in de toekomst... Heel veel succes, Tom, en wij gaan elkaar vast en zeker nog weerzien. Dank je wel.

De voorzitter: Nog een microfoon want dan komt het ook...

De heer...: Je begrijpt, Chris, dat ik hier met gemengde gevoelens sta. Laren maakt een ruk naar rechts en het enige rode in deze raadzaal zijn nog de stoeltjes. Gelukkig kleurt in het oosten de hemel rood. Ja, het was kort maar krachtig, Chris. Het is een gemis voor Laren dat het linkse geluid niet meer blijft klinken en ik hoop dat je op een andere manier toch het progressieve geluid nog wel blijven ondersteunen en vanuit Eemnes blijven we dat ook hier in belverband ondersteunen. Chris, het ga je goed. We hebben een paar dingetjes voor je meegenomen. Uiteraard, zoals het PvdA betaamt, rode rozen, een klein bedankbriefje en die nu je tijd aan jezelf hebt, hoewel ik me daar wel zorgen over maak, kan je lekker wat lezen. Chris, je was fantastisch.

De voorzitter: Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman-Hamers: Lieve Anne, bij een gelegenheid als deze, afscheid van de oude raad, ga je automatisch in gedachten terug met afscheid nemen van jou. Hoe begon jouw interesse in de politiek eigenlijk? Dat weten maar weinig mensen. Die begon vreemd genoeg bij Oud Laren, weet je nog? Aan de Naarderstraat. De oude Oud Laren nog. Zo'n veertien jaar geleden tijdens één van de altijd meer dan gezellige en zeer gedenkwaardige party's die Ria en Evert daar regelmatig gaven. Op die plek is niet alleen onze gemeenschappelijke vriendschap geboren maar ook jouw interesse in de politiek, het destijds voorhanden zijnde bestemmingsplan Centrum... Er komt er nu alweer een aan... Maakte het voortbestaan van ons geliefde Oud Laren uiterst onzeker. Zo'n acht jaar geleden had je uiteindelijk de tijd om je echt actief voor de politiek in te zetten en dat heb je altijd met heel veel plezier en verve gedaan. Ik was zo blij dat ik eindelijk de financiële portefeuille aan jou kon overdragen. Ik deed het van tevoren wel, maar cijfers en getallen zitten niet echt in mijn genen en dan is het heel fijn als een professioneel het van je overneemt. Voor mij is de politieke vertaling pas interessant en zo vormden we samen eigenlijk een gouden duo. Maar ook die politieke vertaling kreeg jij al snel in de vingers en binnen de muren van de fractie kon je je daar soms behoorlijk over opwinden, maar in de raadzaal als je altijd de rust zelve en jouw nuchtere beschouwingen over de Larense financiën en visualisaties ervan die je maakte, al die staatjes op basis van gegevens uit de jaarrekeningen, waren vaak voor de hele raad zeer ontvullend en daar was geen speld tussen te krijgen. Al snel werd jij dus het financiële geweten van de raad en dat is tot op vandaag zo gebleven. Deze laatste vier jaar heb je ook doen beseffen dat jouw sluimerende wens ooit nog een keer rechten te gaan studeren steeds sterker en sterker werd. Hoe vaak vroeg je niet: hoe zit dat nou juridisch? Is er jurisprudentie over? Hoe zit dat nou precies? Afgelopen jaar heb je dan toch de knoop doorgemaakt en zit nu met heel veel plezier tussen de 18-jarigen in de schoolse collegezaal en je geniet ervan. Je ogen glimmen als je over de verschillende arresten vertelt en wie of wat je geleerd of ontmoet hebt en dat is leuk om te zien. Het is fijn om te zien dat dit een goede keuze was en we kunnen je hebt ook van harte, maar dat heeft voor ons natuurlijk wel een keerzijde want jouw gedroomde stad is een fulltime job met veel weerwerk en tentamens en voor iemand die altijd alles 100% wil doen en blijft er dan geen tijd meer over voor een actief raadslidmaatschap. Lieve Anne, we zullen je aanwezigheid en nuchtere kijk op de financiën van Laren en je wijze beschouwingen missen en al spreek ik, denk ik, niet alleen vanuit onze fractie maar ook vanuit de gehele raad: dank je wel voor de altijd gezellige, fantastische samenwerking. We zullen je in de fractie en in de raad missen, maar onze vriendschap blijft. En dan heb ik voor jou om te beginnen een boek met arresten van de hoge Raad met kostelijke namen als: het Hoornse taart arrest, de struikelblokkenarrest en zweetvoetenarrest. Zo heet het boek ook, de zweetvoetenman en dat ging over of

de rechter mocht beslissen dat, om iemand de toegang te ontzeggen... Misschien ken je 'm al, dit arrest... Van de bibliotheek omdat de penetrante geur wel heel erg werd en zo staan er nog veel meer enorme leuke, hilarische arresten in en we gaan ook nog een keertje met zijn vieren iets gezelligs doen. Alstjeblijft.

De voorzitter: Mevrouw Hentenaar.

Mevrouw Hentenaar-Messcher: Lieve fractieleden van mij, lieve fractievoorzitter, dank voor je prachtige woorden en heel blij ermee, maar in 2010 kwam ik een mannen bolwerk binnen en dat was wel even heel erg wennen want ze waren ook zeer luidruchtig. Ik had het idee van: nou, hier moet ik doorheen of zo. Het was echt een testcase. Af en toe werden er ook wat grapjes gemaakt die, dat weet Leo nog wel, toch een beetje... En dat zei Leo vaak: er zit een dame bij, kunnen we niet doen. Dus dan... Het viel reuze mee, maar dan realiseren ze zich opeens van: hé, we zijn niet met mannen onder elkaar. Ik kan terugkijken. Ik neem nu afscheid. Ik kan terugkijken op een heel leuk, zwaar en waardevol leven hier. Zeer waardevol ook van mij in mijn leven, wat er gebeurd is, is dat geweest. Wat is er veel gebeurd en tot stand... Tijdens mijn zitting kwam het BEL-zwembad, het Brinkhuis, het Raadhuis, Papageno en vorig jaar de opening van het prachtige Singer. Wat was dat allemaal leuk en mooi. Dan zit je echt op een dorp, dan denk ik altijd wel: we moeten wel een dorp blijven want zo gaat het wel goed. En dan willen we nog maar niet spreken van straks het zeer duurzame Crailo, wat er ook aan zit te komen dankzij een aantal mensen hier. Dan de decentralisatie. Drie wetten kregen we op ons bordje en met 40% korting. Dus dat was ook nog eens... 40% zuiniger moesten we het doen en dat viel niet mee hè, Leen, dat was best zwaar. De wet maatschappelijke ondersteuning, de participatiewet en de jeugdwet. Ik vind het alleen nog steeds jammer dat de jeugd GGZ niet in de wet langdurige zorg is gekomen. Dat betreur ik nog ten zeerste, terwijl de volwassen GGZ wel in de langdurige zorg zit. Ook de mensen met een afstand naar de arbeidsmarkt komen helaas te magertjes aan het werk. De sociale werkplaatsen zijn opgeheven. Er is van alles bedacht maar het lukt niet dus ik hoop dat de raad daar nog eens aan kan trekken. Huizen heeft het boek wat nodig is laten zien. Ik heb het gelezen. Vond het een zeer goed boek. Een hele goede aanpak. Dus daar ben ik heel gerust op, dat dat heel goed gaat gebeuren. Hadden ze vroeger de starre wet werk en bijstand waarin de '...' dan toegewezen kreeg een bepaalde voorziening, terwijl ze nu veel meer gaan kijken: wat heeft iemand echt nodig? Een jonge, hippe meid geef je geen scootmobiel. Die geef je een leuke fiets, een elektrische. Dit soort afwegingen wordt nu veel meer gemaakt en dat vind ik heel goed, heel goed. Bij het ontbreken van een sociaal-democraten, wat ik zeer betreur om dat nog wel eens even de boel in balans kan brengen... Dus Marcus, ook ik betreur dat... Hoop ik dat onze eigen Larens Behoud, die dat eigenlijk ook altijd al heeft gedaan, nog meer daaraan zal denken om de mensen die het niet zo getroffen hebben als de meesten hier, laat ik het zo stellen, dat ze daar goed aan '...', meer dan netjes zullen zorgen dat de mensen aan hun trekken komen. Dan is, dat heb je net al gehoord, de griffie is totaal vernieuwd. Ik heb ontzettend leuk daarin samen kunnen werken met Erwin en met Jacqueline en het leuke ervan vond ik dat ik mijn eigen oude baan weer eens even kon botvieren. Selectiegesprekken met acht mensen en op een gegeven moment had ik te doen met een soort hacking van Kooten en Bie en toen kon ik mijn gezicht niet meer in de plooi houden van: ik zit hier een selectiegesprek te doen. Het was... Hij sprak ook nog met een zachte g. Meer vertel ik er niet over. Wij zijn blij dat we voor Corry gekozen hebben. Dat hebben we trouwens unaniem gedaan. Later is Antoinette daar om bepaalde redenen bij gekomen. We hebben nou een ontzettende fijne griffie die loopt als een trein. Ben ik heel blij mee dat ik dit achter kan laten voor jullie, want een goede griffie die goed functioneert is uitstekend voor de raad. Dan moet ik met naam toch ook Wim even heel erg danken voor zijn vertrouwen en ik mocht vaak met hem meerijsen naar de zoveelste regiopolia en dan zaten we gezellig te kleppen overal over. Dat vond ik een hele leuke tijd. Ik ben ook blij. Ik dank ook het college en ik dank de andere raadsleden voor hun vertrouwen en ik kon in ieder geval, vind ik zelf, altijd een goede '...' mijn werk doen en dat heb ik inderdaad erg nodig en daarom... Ik vind woorden ook heel erg belangrijk, de woorden die je tegen elkaar zegt. Ik wil graag eindigen met een vierregelig gedichtje van Jana Beranova die met haar ouders gevlucht, indertijd, uit het toenmalige communistische Tsjecho-Slowakije. Als niemand luistert naar niemand dan vallen er doden in plaats van woorden.

De voorzitter: Mijnheer Bijvoet.

De heer Bijvoet: Ik blijf even zitten als u het goed vindt, mevrouw de voorzitter, en ik zal op uw verzoek ook '...'. Mijn zwanenzang heb ik al gezongen in een kort interviewtje in de Laarder Courant een tijdje geleden en daar sprak ik uit, u heeft het woord al genoemd, een stukje teleurstelling over de afgelopen vier jaar. Er zijn natuurlijk ook heel veel mooie momenten geweest, maar de kern van die teleurstelling zat in de kop ook van het artikel dat ik vind dat in Laren het dualisme dood is. Dat heb ik al een paar keer proberen uit te leggen van wat ik daarvan vind en ik kan niet benadrukken dat ik dat ontzettend belangrijk vindt. Vandaar noem ik die nog een keer. Ik ga niet verder over dualisme in want er is inmiddels voldoende over gezegd, maar ik vond het wel plezierig, en dan kijk even naar mijn achterbuurman Leo Janssen, dat uiteindelijk de kreet 'dualisme is dood in Laren' wel te voorschijn kwam op het politiek café en toen dacht ik van: verrek, er is toch een muntje gevallen. Misschien heeft iemand dat toch opgepakt en gaat op een gegeven moment toch een bepaalde rol spelen in de toekomst van Laren. In de toekomst van de gemeenteraad en van het bestuur en dat is ook nog wat ik erg belangrijk vindt, omdat daar toch nog eens een keer naar gekeken gaat worden om te kijken of dat de komende jaren kan verbeteren en dat meen ik uit de grond van mijn hart, want ik denk dat de bestuurskracht van de gemeente Laren maar ook van de omgeving sterker ten goede zal komen. Ik wil mijn rechter buurman heel speciaal bedanken, a: voor de mooie woorden die hij gesproken heeft. Daar was ik bijzonder content mee, we hebben het gisteren ook al even gedaan, zei hij. En ik wil terugzeggen dat ik met uiterst groot plezier, vooral de laatste vier jaar maar ook eigenlijk de eerste vier jaar achter de schermen en voor de schermen, uiteindelijk met hem samengewerkt heb. Ik heb het in het begin altijd gezien van: dan heb je de diplomaat en de activist bij elkaar en dat vond ik een mooie combinatie, want die houden elkaar een beetje in toom en dat is volgens mij aardig gelukt en dan weet ik niet wat de combinatie van de diplomaat en de activist, maar ik vind dat we langzaam maar dat betreft naar elkaar toe gegroeid zijn en dat het op die manier toch een mooi combo'tje is geworden. Het is spijtig dat hij dat de komende jaren alleen zal moeten doen, maar tenminste ook nadrukkelijk achter onze schermen al verteld dat hij volle steun blijft houden én van mijzelf, maar ook van de hele steunfractie. Dus daar zal het zeker niet aan ontbreken. We zullen af en toe met souffleerbriefjes nog wel eens een keer wat in de raad richting aan proberen te geven. Ik wil iedereen, zonder onderscheid of het de raad is, de gemeente, het college, griffie, heel hartelijk bedanken voor de vele momenten dat er constructief werd samengewerkt en het woord constructieve samenwerking wil ik even benadrukken. Waar ik heel veel plezier aan heb beleefd, en daar heb ik het, dacht ik, ook gisteren met Wim van de '...' wat over gehad, is altijd datgene wat ook in de regio plaatsvond. Kijk naar de RSA, de vergaderingen die we daar hadden, de bijeenkomsten, de MRA bijeenkomsten waar ik probeerde ook altijd bij te zijn. Daar heb ik buitengewoon plezier aan beleefd en toen vroeg ik mij af: waar zit dat nou in? Nou, dat was met alle partijen, man, vrouw, je kan het zo gek niet bedenken, '...' mag erheen. Allemaal van gedachten wisselen over: wat kunnen we doen voor de regio, wat kunnen we doen voor de metropool Amsterdam? En dat was buitengewoon inspirerend. Dat ging heel erg goed en toen dacht ik van: waar zit dat nou in? Waar zit die kneep in? Nou, het verschil is er voorlopig in... Daar werden in die sfeer nog geen echte besluiten genomen. Ik denk dat daar een beetje de kneep zat. Dat was heel leuk of heel plezierig, enthousiasmerend met elkaar van gedachten wisselen. Dat was heel goed wat daar allemaal uitgekomen is. Daar ben ik absoluut van overtuigd en het zal zeker de toekomst gaan helpen als er op andere manieren misschien samengewerkt moet gaan worden. Dus daar heb ik, nogmaals, veel plezier aan beleefd. Ik heb er met veel enthousiasme aan deelgenomen. Mijn laatste opmerking wil ik maken over... Ik kan het toch niet nalaten... De herindeling en u bent er zelf mee begonnen dus ik neem de vrijheid om daar ook de '...' te noemen.

De voorzitter: Ik aanvaard het.

De heer Bijvoet: Dank u wel, mevrouw de voorzitter, voor uw welwillendheid. Over de herindeling. Ja, dat is toch iets wat boven de markt hangt en daar zullen we met zijn allen, de komende raad de komende jaren, heel sterk rekening mee moeten houden. Ik heb het weleens eerder gezegd: ik was teleurgesteld toen op een gegeven moment het besluit van de provincie kwam: we gaan de '...' in, dat niet hetzelfde

moment alle colleges of raden... Maakt me niet uit welke gremia... In een hok zijn gaan zitten en welk hotel dan ook en daar als Gooi en Vechtstreek hebben geprobeerd om daar één geluid en een mening.... Als er nou één signaal was geweest om de provincie duidelijk te maken: jongens, we kunnen het wel, dan was dat volgens mij het moment geweest en dat heb ik uitermate betreurd. Ik heb het weleens eerder gezegd. Ik heb het dat betreurd dat dat niet gebeurd is. Maar niet gewanhoopt. In de tussenliggende periode is er op dat gebied van 'kijk nou eens hoe we toch eendrachtelijk kunnen samenwerken' bijna niets gebeurd. Daar moet ik dan toch een compliment geven aan de college van Laren, want volgens mij is dat de enige partij die in de tussenliggende periode tot twee keer toe geprobeerd heeft om een bepaalde oplossing te vinden. Dat dat geen goede oplossingen waren, goed, vooruit, dat laat ik wel zitten, maar een coalitie nog '...'. Ik heb er wat vaker wat over gezegd, het zij zo, maar het feit dat de college van Laren daar iets voor geprobeerd heeft, ook al is het dan niet gelukt, vind ik gewoon... Daar heb ik respect voor, het feit dat ze dat geprobeerd hebben. Nogmaals, dat het mislukt is, is dan ondergeschikt. Nou, kijken naar de nabije toekomst. We zijn nu tot september... Wordt een hele spannende periode en wat er nu gaat gebeuren is, volgens mij, niet iets wat alle partijen graag willen, noch in deze raad, noch in de andere gemeenteraden. Dus ik denk bij mezelf: nou, jongens, dit is de kans want nu ga je morgen... Mag ook overmorgen... Toch weer met zijn allen in een hok zitten en dan ga je zeggen: beste provincie, de meerderheid van de raden wil zelfstandig blijven, maar als dat niet kan dan is er een second best oplossing en dan gaan we met zijn allen naar één Gooistad toe. En Gooistad is een beladen naam, maar ik noem het dan stad aan lande. Dat zou mijn idee dan geweest zijn en dan heeft de provincie iets tastbaars waar ze wellicht... In ieder rondje wat Tijmen Smit en Ton gemaakt hebben, heeft u steeds weer gezegd van: niemand wil die drie gemeenten oplossing. Als het dan toch moet, dan zeggen: hak er meteen door en ga naar één gemeente toe. Nou, ik zou zeggen: dit is de kans. Ik sluit af met iedereen zeer hartelijk te bedanken. Ik wens nieuwe raad zeer veel succes op een gegeven moment. Ik wens het nieuwe college van Laren Behoud, de VVD ook heel veel succes en daar sluit ik mee af.

De voorzitter: De heer Pouw.

De heer Pouw: Dank u wel, voorzitter. Ik heb eerlijk gezegd niks voorbereid, maar ik heb zo iets van: ik begin gewoon met praten en ik zie wel waar het loopt. Dat doet Erwin ook geregeld. Geintje, hoor. Geintje. Nee, te beginnen met de reflectie. Ik heb dit dus vier jaar gedaan. Moet zeggen: de eerste twee jaar waren, ik heel eerlijk zeggen, wel heel erg lastig. Ik kreeg dan... De VVD ging natuurlijk ook van vijf naar drie zetels dus dat betekende dat ik dan ruimtelijke ordening als portefeuille kreeg. Dat was nog best wel moeilijk in het begin, zeker ook omdat je natuurlijk ook in de commissie zat met mensen zoals Jacqueline, Marcus toen nog, Ernst, Maria. Allemaal mensen die natuurlijk al hartstikke lang inzaten en die ook echt wisten van hoe projecten al jarenlang liepen, hoe alles in elkaar zit en noem maar op. Daar kom je dan ineens bij en het is toch best wel imponerend. Dus dat was best wel moeilijk in het begin. Nou ja, goed, ik heb toen wat boeken over ruimtelijke ordening terecht gekocht en ik heb gewoon wat geschiedenissen, zeg maar, van de projecten bestudeerd en uiteindelijk, na een jaar of anderhalf, denk ik dat ik toch wel goed mee kon draaien, maar dat was in het begin toch wel lastig. Vooral ook omdat met mijn twee ervaren fractiegenoten natuurlijk, die er allebei al negen of acht, negen of tien jaar in geval van Bart en Désiree ook al iets van acht jaar, al in de raad zaten en voor hen was het natuurlijk allemaal dagelijkse gang van zaken en daar kom je dan toch bij als nieuweling. Dat is toch best wel lastig in het begin, zeker als je zo jong bent. Ik denk dat Sean dat ook wel kan herkennen. Die komt nu ook... Sorry? Die komt nu natuurlijk ook zomaar in een ervaren fractie. Dat is toch best wel lastig, maar uiteindelijk denk ik dat ik ten eerste een hele hoop geleerd heb. Ik denk dat ik ook, zeker de laatste twee jaar, toch wel goed kon meedraaien en toen begon het ook echt leuk te worden en nu is dan... Zit je er net lekker een beetje in en dan is het weer tijd om te gaan. Maar goed, vanaf volgende week is er een nieuwe uitdaging voor mij. Dan ga ik toch beginnen met werken. Dat moet ook eens gebeuren. Ja, ik heb niet echt een heel sterke boodschap zoals Ingrid of Noud hadden. Wel denk ik dat het goed is al we... Of jullie dan, vooral in jullie geval... Toch wat meer misschien naar elkaar te luisteren en toch proberen dat de boel niet heel erg verhard en zeker in de campagne had ik

zoiets van: nou, dit begint wel een stuk minder gezellig te worden. Dus ik hoop dat dat, zeg maar, wat constructiever gaat de aankomende vier jaar en natuurlijk dat coalitie en oppositie netjes naar elkaar luisteren. Waar misschien ook nog een kansje ligt is... Dat vond ik zelf heel erg leuk, dat ontdekte ik het laatste jaar een beetje... Dat er heel veel mensen op Facebook zijn en in Facebookgroep 'als echte Laarder praat je mee' die heel graag eigenlijk meepraten over wat er allemaal gaande is en op een gegeven moment begon ik daar best wel veel tijd in te steken. Vandaar ook de studievertraging natuurlijk. En dat is ook hartstikke leuk. Dat kan ik ook zeker aanraden. Verder natuurlijk een dankwoord aan iedereen voor de fijne samenwerking, vooral Bart en Désiree die mij toch in het begin... Misschien wat meer tijd moesten investeren om mij op een beetje degelijk niveau te krijgen dat ik mee kon praten. Met Ton was het natuurlijk ook altijd een goede samenwerking. We hebben ook nooit echt ruzie gehad binnen de VVD en ook met andere raadsleden heb ik het altijd erg naar mijn zin gehad en goed kunnen samenwerken op dossiers. Dat was het dus eigenlijk wel. Veel succes aan de aankomende raad en sowieso zie ik jullie nog wel want ik blijf hoe dan ook betrokken en in het dorp wonen. Dus bedankt.

De voorzitter: Mijnheer De Nie.

De heer De Nie: Ja, ik ga er toch even bij staan, mevrouw de voorzitter. Op 28 maart 2002 trad ik toe tot de raad en legde ik de belofte af tegen de toen ruim een maand in dienst zijnde Elbert Roest, ook nog niet droog achter zijn oren op dat moment net zomin als ik. Dat is nu zestien jaar geleden en van die zestien jaar heb ik bijna veertien, heb ik vanavond geleerd, in de raad gezeten en dat is lang. Misschien wel te lang, maar dat is een persoonlijke afweging. Op de gang hangen de foto's van de raadsleden uit die tijd nog. Jonge koppies. Van die raad zijn er vanavond om deze tafel nog maar twee over, Jacqueline en ik. Tot mijn vreugde zag ik overigens nog een tweetal in de zaal zitten. Rob Heijmans en Karel zat er ook in. Marja is er ook. Zijn we alweer met zijn vijven. Zat jij toen ook al in de...? Oh, je was er al. Ik zat niet in de raad, want toen was het dualisme net ingevoerd, mevrouw Klingenberg, dus u zat niet meer in de raad. Goed. Even een '...'... Ik ga niet iedereen in de raad toespreken. Ik heb wel een aantal mensen... Ik wilde dat toch even op deze manier doen. Als u niet genoemd wordt, zegt dat verder niks over de waardering van u. Dat zult u begrijpen. Noud. We krijgen toch een paar keer dezelfde mensen die voorbij komen. Gisteren kreeg je al een pluim op je hoed vanwege je uitstekende inzet als raadslid, maar je bent ook gefrustreerd geraakt. Hier werd vanavond een ander woord gebruikt, maar ik proef toch ook wel frustratie. Ik ken dat gevoel. In de periode 2006-2007 zat de VVD in de oppositie en traptten we geen deuk in een pakje boter. Zodanig zelfs dat ik teleurgesteld eind 2007, december om precies te zijn, de raad verlaten heb. Dat jij dat nu ook doet begrijp ik dus wel, maar ik denk oprecht dat het voor de kwaliteit van de raad een gevoelig verlies is. Jacqueline, zoals gezegd: we gaan bij lang terug. Eerst als partijgenoten en daarna als liberale concurrenten. Ik heb altijd respect gehad voor jouw tomeloze inzet en betrokkenheid bij het raadswerk in het dorp. Op zijn tijd had je stevige confrontaties in de raad, maar harmonie is niet het doel in de politiek en aan helderheid heeft het bij jou nooit ontbroken. De verkiezingen hebben Liberaal Laren mooi resultaat bezorgd. Dat is toch de beloning voor jouw werk. En dan Chris, ik heb het je al gezegd: ik vind het verdwijnen van de PvdA maar vooral van jou uit de raad buitengewoon jammer. Feitelijk ben je door een domme teckel het veld uitgewerkt met als resultaat dat het progressieve geluid nu geheel is verstomd en dat is niet goed. Ook al was je vermoedelijk een eenmansfractie gebleven, het steeds aandacht vragen voor zaken zoals sociale woningbouw houdt de raad en het college scherp en ik ben benieuwd wie die rol gaat overnemen, want dat is wel nodig. En ja, dan is er Ernst. Is, zeg ik. Gisteravond bij het afscheidsdiner werden er vele anekdotes over hem uitgewisseld. De lokale politicus non plus ultra, zal ik maar zeggen. Geen enkel ontzag voor autoriteit. Een oude stokebrand werd er gezegd. Uiteindelijk altijd meer charmant dan irritant, maar dat kon hij ook zijn met zijn '...' stemmingen. Maar als je al boos op hem werd kom je dat nooit lang blijven. Ik ben ervan overtuigd dat als hij nu nog geleefd had, dat hij weer gewoon in de raad gekozen was want als het volk je roept... Dan weet u het verder wel. En dan wil ik graag mijn fractiegenoten bedanken. Désiree, jij bent het sociale gezicht van de VVD, betrokken bij de mensen in het dorp en zeer actief in het vrouwen netwerk. En voor de VVD organiseer jij veel bijeenkomsten en niet

alleen voor de verkiezingen. Je gaat er weer vier jaar tegenaan en ik vertrouw op de voortzetting van je goede werk. Ton, je had een wat langere aanloop voordat je echt ging manifesteren in de raad... Je hebt dat het zelf nog gememoreerd... Maar toen je dat deed was het altijd buitengewoon deskundig en met veel humor, ook vanavond weer en dat is een gouden combinatie. Je gaat nu wel je professionele carrière beginnen en dat gaat veel tijd en energie slurpen. Ik vraag mij af of dat goed te combineren was geweest met het toch steeds weer intensieve raadswerk. Laten we het houden op een blessing in disguise, al kan je dat pas achteraf vaststellen. Ik wens je veel succes in je loopbaan. En natuurlijk een woord van dank aan het college, inclusief Tijmen. Er is hard gewerkt ondanks de beperkte ondersteuning. Gelukkig zitten we nu wat ruimer in de centen en dat helpt altijd, maar met jou hulp is het ook altijd goed gekomen. En tot slot wil ik een woord van dank richten aan Corry en Antoinette als ondersteuners van de raad. Met Corry heb ik altijd prettig mogen samenwerken in het commissiewerk en als klankbord bij complexe situaties. Mijn dank daarvoor. Mevrouw de voorzitter, mij rest de nieuwe raad veel wijsheid te wensen en vooral respect voor elkaar te hebben. Het is al vaker gezegd vanavond, maar het is uitermate belangrijk. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Bogaers.

De heer Bogaers: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Leden van het college, raadsleden, de griffie, natuurlijk in de vorm van Corry en Antoinette. Vier maanden geleden zat ik hier trots te zijn op mijn inauguratie als raadslid van onze prachtige gemeente. Klaar om de raadsperiode af te maken met de intentie om er zeker vier jaar aan vast te plakken. Helaas is afgelopen woensdag 21 maart abrupt een einde gekomen aan deze illusie. De bewoners van Laren hebben voor een kleine aardverschuiving gezorgd. Zijn wij, sociaal democraten, niet herkozen en zijn CDA en D66 geminimaliseerd. De lokale partijen Laren Behoud en Liberaal Laren zijn de grote winnaars van deze verkiezingen en zal voor het eerst sinds mensenheugenis geen linkse partij meer deel uitmaken van deze raad. In mijn optiek, en dat is al eerder gememoreerd, een slechte zaak. Maar de kiezer heeft gesproken en zijn wij er onvoldoende in geslaagd om de kiezers ervan te overtuigen dat een stem op ons noodzakelijk is om de balans in deze politieke arena in balans houden. Een opvatting die gelukkig door meerdere van mijn collega's gedeeld wordt. Het is nu onze zaak om vanaf de zijlijn te proberen de besturing van ons dorp te beïnvloeden en zullen proberen om de huidige partijen voor zaken die onze kiezers en onze bewoners ter harte gaan te interesseren. Denk aan de invulling van een noodzaak voor sociale woningbouw, de bewaking van het sociale domein, de steun aan de sportverenigingen, de zorg voor het verkeer, de hemelwaterafvoer en de veiligheid en de zorg voor onze ouderen en jongeren. Samenwerking met huidige partijen blijft voor ons een doel op zich en ook op die manier een constructieve bijdrage te mogen blijven leveren en hopen we over vier jaar weer een zelfstandig gemeente Laren onze rentree te kunnen maken. Rest mij om u allen, maar heel speciaal de griffie, te bedanken voor de toch hele prettige samenwerking en wil ik alle leden van de gemeenteraad en de onderhandelaars... Om de coalitieonderhandelingen tot een succes te brengen met de wetenschap dat draagvlak de basis moet zijn om onze gemeente op koers te houden en Laren een gemeente te laten zijn die toegankelijk blijft voor iedereen. Het gaat u allen goed.

De voorzitter: De heer Visser.

De heer Visser: Dank u, voorzitter. Ik heb niet echt wat voorbereid dus het moet maar eventjes voor de vuist weg. Ben in 2010 aangetreden, zoals jullie weten, als commissielid. Één of twee jaar daarvoor hebben Annelies en ik Hans Timmerman en Jacqueline ontmoet en dat was meteen al een goede klik. Jacqueline memoreerde dat al. Ik heb, moet eraan toevoegen, eigenlijk al een levenlang belangstelling voor politiek maar dan meer gericht op de nationale politiek. Ik zat bij mijn ouders thuis als klein potje met grote oren te luisteren naar de discussies van mijn vader en mijn grootvader over het zakenleven en over de politiek en de economie. Dus daar moet wel de kiem gelegd zijn voor mijn destijds afgeronde studie economie. Dan kom je Hans en Jacqueline tegen en dan is het van: goh, jij weet iets van financiën, kan je ons af en toe eens van advies dienen? Natuurlijk wel en voordat je het weet sta je op de lijst en voordat je het weet zit je in de commissie. Nou, dat was een hele leerzame ervaring dus het is... Als je voor het eerst binnenkomt,

dan denk je van: hoe gaat dit allemaal? Dan ken je de procesorde nog niet helemaal en de interruptiemicrofoon dus je moet heel veel leren en je krijgt heel veel stukken. Toen was het nog papier. Je moet echt heel veel lezen, maar dat heb ik altijd wel met belangstelling gedaan. Uit de raad kwam ik in de commissie Financiën, hoe kan het ook anders? Veel werk aan gedaan. Ik heb naast dit werk altijd een redelijk drukke baan gehad en ik heb dit alleen maar ook met verve kunnen doen omdat Annelies, daar zit ze, heel veel geduld met mij heeft en ik wil haar vanaf deze plaats ook even daarvoor bedanken, want anders had ik dat niet zo kunnen doen. Ja, 2010 was de tijd dat er hele grote projecten op stapel stonden. Er waren al wat beslissingen door de raad genomen, maar het Brinkhuis moest nog verbouwd worden, dacht ik. Het zwembad moest een keuze voor gemaakt worden. Singer had onderhoudsproblemen, dat moest structureel opgelost worden en het raadhuis. Allemaal projecten die heel veel geld kosten dus ik kon flink aan de bak en dat heb ik altijd heel leuk gevonden. Veel geleerd. Ik heb wel natuurlijk acht jaar in de oppositie gezeten en dat is een rol die ik zelf wel moeilijk vind. Ja, dan moet ik toch even refereren aan Noud over het dualisme. Ik heb ook het gevoel dat heel veel zaken eigenlijk al beklonken zijn binnen een coalitie en dan kan je als oppositielid nog zo'n goed verhaal hebben, maar heel vaak wordt daar, naar mijn gevoel, niet goed naar geluisterd maar dat zal wel de realiteit van politiek zijn. Zo is het nou eenmaal. Ik ga nu andere dingen doen. Leuke dingen. Ik heb een prachtig cadeau van Jacqueline gekregen. Arresten is soms gort en gortdroog, helemaal niet leuk, maar bij de aanvang van de studie in september... Begonnen met strafrecht... En het eerste arrest wat we kregen ging over de Rotterdamse tenenlikker en ik weet niet of u er iets bij kunt voorstellen maar dat was een, even heel kort, meneer die kroop door een Rotterdams park op mooie, zonnige dagen en dan likte hij stiekem aan de tenen van de zonnende dames en tot op zekere dag een dame dat natuurlijk niet pikte en aangifte deed en toen was de vraag van: is dat nou strafbaar of niet? Nou ja, het kan ook hilarisch zijn. Dus ik vermaak mij prima. Rest mij de raad heel veel succes te wensen en naar mijn idee zal de nieuwe wethouder van Financiën het niet altijd even makkelijk krijgen. Hij mag me altijd bellen als er een vraag is. Dank je wel.

De voorzitter: Ik wil op dit moment geen blijk geven dus van de waardering die we hebben voor alle raadsleden, niet alleen de vertrekkende dus ik overhandig de cadeaus aan iedereen en daarna wil ik graag de commissieleden, niet zijnde de raadsleden, vragen... En dan moet ik even kijken hier te komen, wat hier is. Ik denk hier in de kring. Kan dat? Redden we dat in aantallen? En dan wil ik ook hen bedanken voor hun inzet. Dan wil ik toch graag de commissieleden naar voren roepen om hen ook te voorzien van een bedankje voor de afgelopen vier jaar, de inzet. Ik weet dat niet iedereen er is maar de commissieleden zijn Johan van Wijngaarden, Rik Snoek, Ellen van Dorst, Jim Juffermans, Stefanie **Dessens**, Carel van Hest, Marlies Mulder, Wouter **Drunks**, Marja Bakker-Snoei... De heer Streefkerk heeft zich afgemeld maar ook hij wordt natuurlijk bedankt... Victor Koppelmans, Evert de Jong, Dorine Peters, Hans Faas, Luc Bosch. Degene die er niet zijn krijgen hun cadeau heus wel. Dezelfde praktische tip. Er zijn bloemen voor u. We laten ze hier even staan en dan kunt u bij uw vertrek ze meenemen. Ook gaan wij vanavond de collegeleden van de voor de geleverde prestaties een cadeautje geven en ook voor hen zijn bloemen met diezelfde praktische aanwijzing. Dames, heren, we gaan over naar een ander onderdeel van deze avond en dan ga ik even een soort changement voor laten plaatsvinden. Een avond met verrassingen. Ik zei bij het toespreken van de heer De Nie, Bart: ik houd het nu even kort en ik soebatte even over het aantal jaren, omdat ik meegekregen had dat na dertien jaar je, Bart, afscheid neemt van de raad als raadslid, heb je het stempel kunnen drukken op de Larense politiek. Bart, jouw politieke carrière begon toen je zo ongeveer vijftien jaar geleden reageerde op een advertentie van de VVD die een oproep deed voor steun fractieleden en Jacqueline Timmerman wist je vervolgens nog enthousiaster te maken. Zo is mij geworden en zo startte je politieke loopbaan bij de VVD terwijl je nog volop aan het werk was en trouwens nog steeds bent en dat is tot op vandaag de dag combineren het raadslidmaatschap met een baan als voorzitter van de Stichting Erkend Financieel Adviseur. Hoewel ik je nog maar kort ken kan ik wel vaststellen als voorzitter van deze raad dat je goede dossierkennis hebt, analytisch bent, en dus ook goed hoofd- van bijzaken kan onderscheiden en je weet mijn waardering daarvoor. Er is een moment geweest in 2007, je gaf het net ook aan, dat je vond dat je vaker thuis moest zijn. In ieder geval, er zat een lichte

teleurstelling in en afscheid nam van de raad maar loyaliteit aan je partij, de VVD, maakte dat je toch weer toetrad tot de raad. En sinds 2014 ben jij de fractievoorzitter en in de afgelopen jaren ben jij de voorzitter van de commissies geweest. Veel onderwerpen passeerden de raad in de afgelopen dertien jaar, meerdere jaren zijn het in feite voor je. Het zwembad, De Biezem, het nieuwe Singer, het sociaal domein, herindeling, gemeenschappelijke regelingen, de stoplichten op de Brink, het Brinkhuis en ik zal ook maar de wateroverlast noemen. Je bent het debat aangegaan met kennis van zaken en dat analytische vermogen dat ik al eerder noemde. Na deze volle jaren zal het wennen zijn geen commissie en geen raadsvergaderingen meer, geen debatten, geen raadsstukken. Of je op je lauweren gaat rusten weet ik niet, maar de toekomst en de tijd ligt voor je en nieuwe invulling aan het leven geven, we zijn er benieuwd naar. Bart, ik ken je nog maar kort maar stelde ontmoeting met je in de functie van raadslid op reis en waardeer je inbreng in de raad, presidium en de commissie. Je bent ook een milieubewust raadslid door met de fiets te komen naar het raadhuis. Je bent overigens niet de enige die dat doet. Ik kijk zo naar deze en gene. De afstand rechtvaardigt ook om de auto thuis te laten. Bart, namens de raad, het college en zeker niet in de laatste plaats de inwoners van Laren wil ik je heel hartelijk bedanken voor je inzet. Dertien jaar of zoveel meer is niet niks en daarom heeft het zijne Majesteit de koning dan ook behaagd je te benoemen tot lid in de orde van Oranje-Nassau en ik wil je daarmee feliciteren.

De heer Stam?: Ja, Bart, ik mag van de burgemeester ook nog wat zeggen. Dat is mooi, want het zijn natuurlijk prachtige woorden van de burgemeester maar misschien mag ik namens de VVD ook een paar woorden tot je richten. Het schijnt weliswaar ongebruikelijk te zijn dat wethouders dat doen, maar ik sta tenslotte weer bijna met één been in de raad en vandaar dat ik jou op deze plek met veel plezier, namens de VVD-fractie en alle VVD'ers, toch graag feliciteer met die welverdiende onderscheiding. Beste Bart, allereerst dus die felicitaties, de gelukwensen. Het is een hele eer om jou, als nu door Zijne Majesteit zo hoog begiftigde, toe te mogen spreken. Het zichtbare teken daarvan schijnt heel slecht voor je mooie kostuums te zijn, maar het staat er natuurlijk wel heel goed op. Toen ik een jaar of vijf geleden als een politieke knaap het huwelijksbed van de VVD instapte, bleek ik na verloop van tijd op nummer vier van de kandidatenlijst te zijn beland. Toen heb je me overgehaald om als lijsttrekker te gaan fungeren en omdat je het zo druk had met je werk, beweerde je, en zo stond ik plotseling in de politieke arena als Daniël in de leeuwenkuil. Dat neem ik je natuurlijk nog steeds buitengewoon kwalijk. Ik had in de afgelopen tijd natuurlijk mooi mijn golfhandicap kunnen verbeteren. Ik had net als Elbert Roest een prachtig boek kunnen schrijven, maar ik werd wethouder en gelukkig werd jij fractievoorzitter en voor het eerst in je politieke leven, volgens mij. En dat betekende dat we toch veel hebben moeten samenwerken en hebben willen samenwerken. Eerst in de coalitiebesprekingen en later op vele momenten als we de dualistische besluiten die de raad had genomen evalueerden. Ik heb je in de afgelopen vijf jaar natuurlijk leren kennen als een rechtlijnig en gedegen jurist met een scherp verstand en een uitstekend gevoel voor het politieke spel of vak, zoals je wilt. Je bent in staat om ingewikkelde zaken goed over de Bühne te brengen en jouw ideeën en gedachten kraakhelder te formuleren. Je lijkt weliswaar voor menigeen een koele kikker die goed analyseert en tot gedegen afwegingen komt, maar je kunt ook af en toe nogal fel uit de hoek komen, zoals we de afgelopen jaren enkele malen hebben meegemaakt. Dat leidt dan tot schrikreacties bij andere raadsleden die in jou uitsluitend een gentleman kennen. Ik geloof dat één van jouw verdiensten de afgelopen jaren is geweest dat je altijd geprobeerd hebt om de partijen en de fractie bij elkaar te houden. Onder het regime van Rob Heijmans, die ik mag citeren omdat hij jou noemt: het beste raadslid uit die tijd, is dat helaas niet allemaal gelukt maar dat kan jou moeilijk verweten worden. Persoonlijk wil ik je bedanken in ieder geval voor je loyaliteit en betrouwbaarheid. We zijn het niet altijd eens geweest en we zijn er altijd in geslaagd om vanuit wederzijds gesprek elkaar toch weer te vinden. Hoefloos was ingewikkeld voor jou, en trouwens ook voor mij, maar daar heb je je buitengewoon integer opgesteld en ik vond het altijd een voorbeeld voor ieder raadslid. Je hebt vele VVD gezichten langs zien komen, de VVD groter en kleiner zien worden, maar je bleef de stabiele factor. Ik kan niet zeggen dat je een dijkletser bent, maar je hebt wel de subtiele humor en relativeringsvermogen die voor de insider om te smullen is. Die combinatie van jouw eloquentie, om de heer Wegter te citeren: woorden zijn nu eenmaal belangrijk, met

jouw wat onderkoelde humor zorgt dat die woorden ook boeien en daar gaat het ook om in de raad. Ik heb er in ieder geval altijd van genoten. Je lijkt wat dat betreft op een Engelse gentleman die geef grove grappen maakt, maar dat doet met zelfspot en bedekte ironie. Opscheppen hoort daar niet bij, ironie wel. Deze raad en de VVD met name zullen je gaan missen. Een raadslid met zo veel ervaring zorgt voor evenwicht en rust in de tent, zal ik maar zeggen. Een gevleugelde en onbedoelde uitdrukking van je. Namens de gehele VVD wens ik je alle goeds voor een mooi en gelukkig leven toe, aan de lijn bij 't hockey, op vakantie in jullie geliefde Friesland, zonder gêne kun je eindelijk als inwoner je al dan niet gaan opwinden over de kleine en grote zaken waar inwoners van dit wonderschone en bijzondere dorp zich nu eenmaal druk over maken. Geniet vooral van de vrijheid om voor Henriëtte en jullie kinderen weer helemaal beschikbaar te zijn. Geen algemene beschouwingen meer, geen vergaderingen met fracties en steunfracties. Wat een heerlijkheid, hoor ik je denken. Het ga je goed en in de beste VVD traditie geen bloemen maar een paar flessen wijn. En ook nog uit eigen kelder, zoals je ziet.

6. Sluiting

De voorzitter: Dames, heren, dank u allen voor uw aanwezigheid in deze samenstelling. Ik wil u ook uitnodigen om beneden deel te nemen aan de borrel en er zijn ook hapjes. De vergadering is gesloten, dank u.